

"Boldogulásunk alapja a magyar róna"
(Kaán Károly)

Az alföldfásítás, vagy ahogyan a kortársak gyakran mondták, az "alfa" a magyar erdőgazdálkodás történetének egyik izgalmas fejezete. A fogalom megszületése és a tényleges munkavégzés az 1923. évi XIX. tc.-hez, az alföldfásítási törvényhez kapcsolódik. Így dolgozatom törzsrészében a két világháború közötti időszakokkal foglalkozom. Azzal a megjegyzéssel, hogy ezt a kort általában az első világháború végétől 1938-ig tárgyalják. Munkámban azonban a második világháború évei is szerepelnek, egészen 1944 nyaráig követem az eseményeket. Csak így kaphatunk ugyanis teljes képet az alföldfásítási törvény hatásáról, az elvégzett és a továbbra is megoldandó feladatokról.

A két világháború közötti időszakban keletkezett erdészeti tudományos eredményeket jórészt ismerjük, az akkor kialakított erdészeti politika legfőbb célkitűzései pedig ma is érvényesek. Mindebből következően vizsgálódásaim elsősorban arra irányultak, hogy feltárjam az alföldfásítás jogi és szervezeti keretének kialakulását, leírjam az elvégzendő munka egyes lépéseit, bemutassam az eredményeit és az akció során felmerült kérdéseket, illetve a megoldásokra adott válaszokat mai szemmel értékeljem. Mindezekből természetesen igyekeztem a mára, de még inkább a jövőre is érvényes következtetéseket, útmutatásokat levonni.

Célkitűzésem megvalósítása érdekében a szakirodalmi forrásokon kívül a levéltárak vonatkozó anyagát dolgoztam fel. Hasznosan segítettek munkámat azok az adatközlők is, akik részt vettek az alföldfásításban. Személyes emlékeikkel, tapasztalataikkal árnyaltabbá, olykor pedig pontosabbá tették az iratokból kikerekedett képet.

A dolgozat - tárgyából következően - emléket is kíván állítani a két világháború közötti időszakban erdőt telepítőknek, fát ültetőknek, "a magyar róna" munkásainak.